

El futbol no té amics

Carlos Martínez fulmina l'Olot amb un gol a cada part en el retrobament amb els seus excompanys · Els de Rodri van fer mèrits per més però van pagar cares les badades al darrere

Carlos Martínez, que no va celebrar el gol, rep la felicitació dels seus companys després de l'1-0.

L'Olot suma un zero de sis després de dues jornades de lliga. El president, Joan Agustí, feia després del partit d'ahir a Vila-real una crida a la calma i es mostrava convençut que els garrotxins faran una bona temporada. Ahir l'equip de Rodri va tornar a fer una bona posada en escena, va perdonar i, en canvi, el seu rival, no. Per si no fes prou mal, que el botxí fos per partida doble Carlos Martínez encara ho va fer més dolorós.

VILA-REAL | DDG

L'Olot es retrobava ahir a Vila-real amb Carlos Martínez, el seu davanter de referència en les últimes tres temporades i, com ja se sap, el futbol no té amics. L'atacant de Mataró, amb dos gols, un a cada part, va fulminar les opcions dels garrotxins d'endur-se alguna cosa positiva de la Ciutat Esportiva. I això que els de Rodri van mostrar-se ben plantats i, sobretot, en accions de Gato, haurien pogut marcar. El desencert, les aturades del porter local Aitor i les badades defensives van acabar completant un còctel explosiu que va acabar generant la segona derrota dels gironins a la lliga després de dues jornades.

La posada en escena de l'Olot va ser la que tocava. L'equip de Rodri va saltar a la gespa de la Ciutat Esportiva del Vila-real molt seriós i de seguida el rival va tenir clar que els garrotxins no havien pas viatjat a passar l'estona: Gato, que continua mostrant-se com un dels grans perills ofensius de l'equip gironí, hauria pogut obrir el marcador al primer minut, però després de retallar un central local, es va topar amb el porter Aitor. El mateix protagonista va servir una excel·lent oportunitat a Uri, que no va encertar en el control als deu minuts, i abans de la fatídica mitja hora de joc havia caigut un parell de cops en fora de joc quan ja encarava la porteria del Vila-real B. I els locals? Amb prou feines inquietaven més enllà d'accions a pilota aturada com els còrnors o algun xut llunyà com un de Fran Sol als 26 minuts. La pega va ser que en la primera rematada entre els tres pals els locals es van avançar. Havia de ser Carlos Martínez qui, després d'una indecisió de la defensa de l'Olot a l'hora de rebutjar una pilota dins l'àrea, va aprofitar un rebot per marcar l'1-0. L'exjugador dels garrotxins no va celebrar el gol.

L'Olot havia de tornar a remar a contracorrent i no va acabar de pair gaire bé veure's per sota en el marcador tot i haver fet mèrits per aconseguir un resultat molt millor. La sensació de perill que s'havia generat abans de l'1-0 va desaparèixer i, fins i tot, hauria pogut anar-se'n als vestidors amb un marcador més contundent si Wilfred no

hagués rebutjat amb els punys una falta molt tancada amb la que es va posar punt i final a la primera part.

A la represa els de Rodri van tornar a buscar el gol. Gato, Sana i Hèctor Simón haurien pogut batre Aitor però el porter local va estar molt encertat i va aturar totes les investides de l'equip visitant. Carlos, també és veritat, va perdonar un parell de cops el 2-0, que hauria pogut deixar sentenciat el duel molt abans. En la tercera que va tenir, la va clavar. Quedaven poc més de 10 minuts pel final i, aleshores sí, l'Olot ja aixecava la bandera de rendició i, de fet, encara hauria pogut encaixar algun gol més. El davanter català no va perdonar dins l'àrea després de rebre, sol, una passada de la mort des de la banda. El desencís en el rostre dels jugadors, tècnics i directius de l'Olot era evident. Ara no toca. L'equip té revàlida diumenge que ve a casa contra el Lleida.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/esports/2015/08/30/futbol-no-amics/741179.html?utm_source=rss